

Даниял кітабы — жүз он жетінші бөлім

Жексенбілік заңның таяп келе жатқанын ашып көрсету: қашу белгісінің типологиялық талдауы

Jeff Pippenger

2024-03-05

Уайт ханым жақындап келе жатқан жексенбілік заңды б.з. 66 жылы Иерусалимді қоршауға алған Рим әскерлері арқылы бейнеленген «белгі» деп айқындайды; әрі осылай ету арқылы, ол көрсе де көрмейтін, естісе де естімейтін адамдар тобын да айқындайды.

«Мәңгілік біздің алдымызда созылып жатыр. Перде көтерілуге таяп қалды. Осындай салтанатты да жауапты орынды иеленіп отырған біздер, айналамызда жандар қырылып жатқанда, өзіміз жайлылық сүйгіштігімізге жабысып, не істеп жүрміз, не туралы ойлап жүрміз? Жүректеріміз мүлде қатып қалған ба? Басқалардың құтқарылуы үшін атқаратын ісіміз бар екенін сезіне де, түсіне де алмаймыз ба? Бауырластар, көздері бар бола тұра көрмейтін, құлақтары бар бола тұра естімейтіндердің қатарынансыңдар ма? Құдай сендерге Өз еркін тануды бекер берді ме? Ол сендерге ескертуден кейін ескерту жіберуі бекер ме еді? Жер бетіне келмек нәрселер туралы мәңгілік ақиқаттың мәлімдемелеріне сенесіңдер ме, Құдайдың үкімдері халықтың үстінде төніп тұрғанына сенесіңдер ме, сонда да әлі бейқам, жалқау, немқұрайлы, ләззатсүйгіш күйде отыра бересіңдер ме?»

«Қазір Құдай халқының өз сүйіспеншілігін осы дүниеге байлап, өз қазынасын мұнда жинайтын уақыты емес. Ерте кездегі шәкірттер сияқты, біз де жақын арада қаңыраған, оңашаланған жерлерден пана іздеуге мәжбүр боламыз. Рим әскерлерінің Иерусалимді қоршауы Яһудеядағы мәсіхшілер үшін қашудың белгісі болғанындай, сол сияқты папалық сенбіні міндеттейтін жарлықта біздің ұлтымыздың билікті өз қолына алуы біз үшін ескерту болады. Сол кезде үлкен қалаларды тастап шығатын уақыт келеді, ал одан кейін таулар арасындағы оқшау жерлердегі оңаша мекендерге кету үшін кіші қалаларды да тастауға дайындалу қажет болады». Testimonies, volume 5, 464.

Америка Құрама Штаттарында жуырда қабылданатын жексенбілік заң — «үлкен қалаларды тастап шығудың, ал содан кейін кішірек қалаларды да тастап, таулар арасындағы оңаша жерлердегі оңашаланған үйлерге көшуге әзірленудің» ескерту белгісі (нышаны).

Лаодикеялық Адвентизм, негізінен, Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заң дағдарысының «Ұлы Күресте» айтылған «белгіні» жүзеге асыратынын аңғармайды. Ол үш жарым жылдың басындағы «белгі» арқылы бейнеленген. Жетпісінші жылы емес, ал 66-жылы әкелінген Иерусалимнің алғашқы қоршауында орындалған «белгі» жуырда келетін жексенбілік заң кезінде көтерілетін «туды» меңзейді.

Иерусалимнің нақты күйретілуін б.з. 70 жылы Тит жүзеге асырды, ал Титтің қоршауы бұған дейін б.з. 66 жылғы Цестийдің қоршауында алғаш бейнеленген еді, өйткені Иса әрдайым бір нәрсенің соңын бір нәрсенің басталуымен көрсетеді. Қашу үшін Иса берген “белгі” Титтің

қоршауы емес, Цестийдің бастапқы қоршауы болды. Бірі — басталу кезіндегі қоршау, екіншісі — аяқталу кезіндегі қоршау.

«Иерусалимнің қирауы кезінде бірде-бір мәсіхші қаза тапқан жоқ. Мәсіх Өз шәкірттеріне алдын ала ескерту берген еді, әрі Оның сөздеріне сенгендердің бәрі уәде етілген белгіні қырағылықпен күтті. “Иерусалимнің әскерлермен қоршалғанын көргенде,— деді Иса,— оның қаңырап бос қалуы жақындағанын біліңдер. Сонда Яһудеядағылар тауларға қашсын; ал оның ортасындағылар одан шығып кетсін”. Лұқа 21:20, 21. Кестийдің қол астындағы римдіктер қаланы қоршағаннан кейін, дереу шабуыл жасауға бәрі қолайлы болып көрінген сәтте, олар күтпеген жерден қоршауды доғарды. Қоршауда қалғандар нәтижелі қарсылықтың мүмкіндігіне күдер үзіп, берілудің аз-ақ алдында тұрғанда, рим қолбасшысы ешбір көзге көрінерлік себепсіз өз әскерін кері әкетті. Бірақ Құдайдың мейірімді қамқорлығы оқиғаларды Өз халқына игілік әкелетіндей етіп бағыттап тұрды. Уәде етілген белгі күтіп отырған мәсіхшілерге берілді, енді Құтқарушының ескертуіне мойынсұнғысы келгендердің бәріне мүмкіндік ұсынылды. Оқиғалар яһудилер де, римдіктер де мәсіхшілердің қашуына бөгет жасай алмайтындай болып биленді. Кестий шегінген соң, Иерусалимнен лап қойған яһудилер оның шегініп бара жатқан әскерін қуды; ал осы екі жақтың күштері осылайша түгелдей шайқасқа кірісіп жатқанда, мәсіхшілерге қаладан кетуге мүмкіндік туды. Сол кезде оларды ұстап қалуға әрекет етуі мүмкін болған жаулардан ел іші де тазартылған еді. Қоршау кезінде яһудилер Шатырлар мейрамын өткізу үшін Иерусалимге жиналған болатын, сондықтан бүкіл елдегі мәсіхшілер еш кедергісіз құтылып кете алды. Кідірместен олар қауіпсіз жерге — Иорданның ар жағындағы, Перея жеріндегі Пелла қаласына қашты». Ұлы күрес, 30.

66 жылы Цестийдің Иерусалимді қоршауы Мәсіх сол тарихтағы мәсіхшілер үшін айтып қалдырған ескерту «белгісін» орындады, бірақ б.з. 70 жылы Титтің қоршауы қашып құтылуға арналған ешқандай «белгі» берген жоқ. Сол қоршау кезінде қалада бірде-бір мәсіхші қалған жоқ, ал сол соңғы қоршау Иерусалимнің жойылуына алып келді; әрі Иерусалимнің жойылуы кезінде «бірде-бір мәсіхші қаза таппады», өйткені мәсіхшілер сол тарихтың басында-ақ қашып кеткен еді.

Цестий мен оның әскерін қуа түскен яһуди жасақтары олардың тылына соншалықты қаталдықпен соққы берді, тіпті оларды толықтай жойып жіберу қаупін төндірді. Римдіктер шегінуге зор қиындықпен ғана қол жеткізді. Яһудилер шығынсыз дерлік құтылып, олжаларымен бірге салтанатпен Иерусалимге оралды. Алайда бұл сырттай көрінген жеңіс оларға тек қана жамандық әкелді. Ол олардың бойына римдіктерге қарсы қасарысқан қарсылық рухын дарытты, ал бұл көп ұзамай үкім етілген қаланың басына тілмен айтып жеткізгісіз қасірет әкелді.

«Тит қоршауды қайта бастаған кезде, Иерусалимге төнген апаттар сұмдық болды. Қала Құтқарылу мейрамы кезінде қоршауға алынды, сол уақытта оның қабырғаларының ішінде миллиондаған яһудилер жиналған еді». Ұлы күрес, 31.

66 жылғы Күркелер мейрамынан 70 жылғы Құтқарылу мейрамына дейін үш жарым жыл бар, бұл пайғамбарлық тұрғыдан бір мың екі жүз алпыс күн. 66 жылдан 70 жылға дейін пұтқа табынушы Рим киелі орынды және оның әскерін таптап-жаншыды, дәл сол сияқты папалық Рим 538 жылдан 1798 жылға дейін қырық екі ай бойы қасиетті қаланы таптап-жаншыды.

Бірақ ғибадатхананың сыртындағы ауланы тыс қалдыр да, оны өлшеме; өйткені ол басқа ұлттарға берілген; олар қасиетті қаланы қырық екі ай бойы таптап жүреді. Аян 11:2.

Пұтқа табынушы Рим де, папалық Рим де Иерусалимді бір мың екі жүз алпыс күн (жыл) бойы таптап-жаншыды; осылайша соңғы күндердегі рухани Иерусалимді қазіргі Римнің де символдық бір мың екі жүз алпыс күн бойы таптап-жанштитынын айқындады. Бұл символдық кезең Құрама Штаттарда таяуда енгізілетін жексенбілік заңнан, яғни өлімші жара жазылған кезде, басталмақ.

Сонда мен оның бастарының бірінің өлімші жарақат алғандай болғанын көрдім; бірақ оның өлімші жарасы жазылды. Бүкіл жер жүзі аңның соңынан таңырқай ерді. Олар айдаһарға табынды, өйткені ол аңға билік берді; әрі олар аңға да табынып: «Аңға кім тең? Онымен соғыса алатын кім?» — деді. Оған асқақ сөздер мен күпірліктер айтатын ауыз берілді; және оған қырық екі ай әрекет ету билігі берілді. Аян 13:3–5.

Папалық кудалаудың рәміздік қырық екі айы — жексенбілік заң дағдарысының «сағаты». Сол «сағат» бір «белгіден» (тудан) басталып, «белгілермен» аяқталады. Жексенбілік заң кезіндегі тудың «белгісі» әлі де Бабылда жүрген кез келген мәсіхшілерді басқа төбелерден жоғары exalted (көтерілген) болған салтанатты қасиетті тауға қашуға мәжбүр етеді.

Соңғы күндерде Жаратқан Иенің үйі тұрған тау таулардың басында орнығып, қыраттардан жоғары көтеріледі; сонда оған барлық халықтар ағылатын болады. Көптеген жұрт барып: «Келіндер, Жаратқан Иенің тауына, Жақыптың Құдайының үйіне шығайық; сонда Ол бізге Өз жолдарын үйретеді, ал біз Оның соқпақтарымен жүреміз; өйткені заң Сионнан шығады, ал Жаратқан Иенің сөзі Иерусалимнен», — дейді. Ишая 2:2, 3.

Жексенбілік ғибадатты мәжбүрлеп орындататын жарлық шыққан кезде қалалардан қашу ісі әрі 66-жылы мәсіхшілердің қашуымен, әрі 538-жылы шөл далаға қашқан шіркеудің қашуымен бейнеленген еді.

Сонда әйел айдалаға қашып кетті; онда оның Құдай дайындап қойған орны бар еді, сол жерде оны мың екі жүз алпыс күн бойы асырасын деп. Аян 12:6.

Иерусалимнің күйреуі алғашқы қоршаудан соңғы қоршауға дейін үш жарым жылға созылды, бірақ келе жатқан күйреу туралы ескерту хабары жеті жыл бойы берілді: алғашқы қоршаудан бұрын үш жарым жыл және одан кейін үш жарым жыл.

Мәсіхтің Иерусалимнің қирауы туралы айтқан барлық алдын ала айтулары дәлме-дәл орындалды. Яһудилер Оның ескерту сөздерінің шындығын бастан кешірді: «Қандай өлшеммен өлшесендер, сендерге де сондай өлшеммен өлшенеді». Матай 7:2.

«Апат пен қасіретті алдын ала меңзеген белгілер мен ғажайыптар көрінді. Түннің қақ ортасында ғибадатхана мен құрбандық үстелінің үстіне табиғаттан тыс бір нұр төгілді. Күн батар шақта бұлттардың үстінде соғысқа жиналып жатқан соғыс арбалары мен сарбаздардың бейнелері көрінді. Қасиетті орында түнде қызмет етіп жүрген діни қызметкерлер тылсым дыбыстардан қатты үрейленді; жер сілкінді, әрі: “Осы жерден кетейік”,—деп айқайлаған көптеген дауыстар естілді. Жиырма шақты адам әрең жаба алатын соншалық ауыр, әрі тұтас тастан қаланған еденге терең қағылған орасан зор темір ысырмалармен бекітілген ұлы шығыс қақпасы түн ортасында көзге көрінетін ешбір ықпалсыз өздігінен ашылды.—Milman, The History of the Jews, 13-кітап.»

«Жеті жыл бойы бір адам Иерусалим көшелерін жоғары-төмен кезіп жүріп, қалаға келетін қасіреттерді жариялаумен болды. Күндіз де, түнде де ол мынадай алапат жоқтауды қайталай берді: “Шығыстан шыққан дауыс! батыстан шыққан дауыс! төрт желден шыққан дауыс! Иерусалимге қарсы дауыс және ғибадатханаға қарсы дауыс! күйеулер мен қалыңдықтарға қарсы дауыс! бүкіл халыққа қарсы дауыс!” — Ibid. Бұл біртүрлі жан түрмеге қамалып, дүреленді, бірақ оның аузынан ешбір шағым шықпады. Қорлау мен жәбірге ол тек былай деп жауап берді: “Қасірет, қасірет Иерусалимге!” “қасірет, қасірет оның тұрғындарына!” Оның ескерту даусы өзі алдын ала айтқан қоршауда өлтірілгенге дейін тыйылмады». The Great Controversy, 29, 30.

Буквалық Иерусалимнің 70 жылы болған түпкілікті жойылуы «апат пен құритын үкімді» айқындап көрсеткен «белгілер мен ғажайыптармен» алдын ала болды. Ескерту «белгілері» алғашқы қоршаудан бұрын үш жарым жыл бойы және жойылуға алып барған үш жарым жыл бойы көрініс тапты. Келе жатқан жойылуды айқындаған «белгілер» (көпше түрде) қашып кету жөніндегі ескерту «белгісі» емес, сынақ мерзімінің таяу арада жабылатыны туралы жариялау еді.

538 жылдан 1798 жылға дейінгі рухани Иерусалимнің тапталуы кезінде қашуға берілген ескерту «белгісі» — қаңыратып бос қалдыратын жиіркеніштің орнауы, яғни «күнә адамының» «ашылуы» еді, «құрып кетудің ұлы» ретінде; «Құдай деп аталатынның, не табынатынның бәріне қарсы тұрып, өзін солардың бәрінен жоғары қоятын; сөйтіп, Құдайдай болып, Құдайдың ғибадатханасында отырып, өзін Құдаймын деп көрсететін».

Сондықтан, пайғамбар Даниел айтқан қаңыратып кеткен жиіркеніштің киелі орында тұрғанын көргендерінде, (оқушы мұны ұғынсын.) Матай 24:15.

Сол тарихтағы мәсіхшілер сол «белгіні» таныған кезде, олар бір мың екі жүз алпыс жыл бойы шөл далаға қашып кетті.

Адал болып қалғысы келгендер үшін діни қызметкерлік киімге бүркеніп, шіркеуге енгізілген алдаулар мен жиіркенішті істерге қарсы берік тұру жан қиналысымен болған бір үмітсіз күресті талап етті. Киелі кітап сенімнің өлшемі ретінде қабылданбады. Діни бостандық ілімі күпірлік деп аталды, ал оны жақтаушылар жек көріліп, қудалауға ұшырады.

«Ұзақ әрі қатаң қақтығыстан кейін, егер жолдан тайған шіркеу өзін жалғандықтан және пұтқа табынушылықтан азат етуден әлі де бас тартса, адал азшылық онымен болған барлық одақты бұзуға шешім қабылдады. Олар Құдай сөзіне мойынсұну үшін бөлінудің мүлде қажеттілік екенін көрді. Олар өз жандары үшін ажалды қателіктерге төзуді де, сондай-ақ балалары мен немерелерінің сеніміне қатер төндіретін үлгі көрсетуді де батылдықпен қабылдай алмады. Бейбітшілік пен бірлікті сақтау үшін олар Құдайға адалдыққа сай келетін кез келген ымыраға баруға дайын еді; бірақ олар тіпті бейбітшіліктің өзін де принципті құрбан ету құнымен тым қымбатқа сатып алынған нәрсе деп білді. Егер бірлікке тек шындық пен әділдікке ымыра жасау арқылы ғана қол жеткізуге болатын болса, онда айырмашылық та, тіпті соғыс та болсын». Ұлы күрес, 45.

Папалық қудалаудың бір мың екі жүз алпыс жылының аяқталуына таяп қалғанда «белгілер» (көпше түрде) болды; әрі пұтқа табынушы Рим тура мағынадағы Иерусалимді таптап өткен бір мың екі жүз алпыс күннің соңындағы «белгілер» сияқты, сол «белгілер» қашып кетуге арналған белгілер емес еді.

«Құтқарушы Өзінің келуінің белгілерін береді, әрі мұнымен шектелмей, осы белгілердің алғашқысы қашан көрінетінінің уақытын да белгілейді: “Сол күндердегі азаптан кейін-ақ күн қараңғыланады, ай өз жарығын бермейді, жұлдыздар көктен құлайды, және аспан күштері шайқалады; сонда көкте Адам Ұлының белгісі көрінеді; сонда жердегі барлық рулар қайғырады, әрі олар Адам Ұлының көктегі бұлттар үстінде құдіретпен және ұлы салтанатпен келе жатқанын көреді. Сонда Ол Өз періштелерін кернейдің зор үнімен жібереді, және олар Оның таңдаулыларын төрт желден, аспанның бір шегінен екінші шетіне дейін жинайды.”»

«Ұлы папалық қудалаудың соңында, Мәсіхтің айтуынша, күн қараңғылануға, ал ай өз жарығын бермеуге тиіс еді. Бұдан кейін жұлдыздар көктен құлауға тиіс еді. Сондай-ақ Ол: “Інжір ағашынан бір астарлы әңгімені үйреніндер: оның бұтағы әлі нәзік болып, жапырақ жая бастағанда, жаздың жақын екенін білесіндер; сол сияқты сендер де, осының бәрін көрген кезде, Оның жақын, тіпті есік алдында тұрғанын біліңдер”, — дейді. Матай 24:32, 33, margin.»

«Мәсіх Өзінің келуінің белгілерін берді. Ол, тіпті есіктің алдында тұрғандай, Оның жақын екенін біле алатынымызды мәлімдейді. Осы белгілерді көретіндер туралы Ол былай дейді: “Осының бәрі орындалмайынша, бұл ұрпақ өтпейді”. Бұл белгілер пайда болды. Енді біз Иеміздің келуі таяп қалғанын анық білеміз. “Аспан мен жер өтіп кетер, — дейді Ол, — бірақ Менің сөздерім өтіп кетпейді”». The Desire of Ages, 631, 632.

Иерусалимнің папалық Рим тарапынан «тапталуының үш жарым жылы» аяқталып келе жатқан кезде Мәсіхтің келуін айқындап, Миллериттер тарихының басталуына жол ашқан бірқатар «белгілер» болды. Миллериттер тарихы соңғы күндерде әрбір әрпіне дейін қайталануға тиіс. «Ұлы папалық қудалаудың аяқталуында» көрінген сол «белгілер» 66 жылдан 70 жылға дейін Иерусалимнің пұтқа табынушы Рим тарапынан үш жарым жыл бойы тапталуының аяқталуында көрінген «белгілермен» алдын ала бейнеленген еді. Сондықтан, екі куәгердің негізінде, қазіргі Рим тарихында қашып кету жөніндегі ескерту

белгісі болып табылатын ұлы жер сілкінісінің сағатында көтерілетін байрақтың бір «белгісі» болады, сондай-ақ соңғы күндерде қазіргі Римнің қудалау кезеңінің аяқталуында болатын көпше түрдегі «белгілер» де болады.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Лұканың 21-тарауын оқыңдар. Онда Мәсіх мынадай ескерту береді: “Өздеріңе сақ болыңдар, жүректерің обырлықтан, маскүнемдіктен және осы өмірдің уайымдарынан ауырлап, сол күн сендерге кенеттен келіп қалмасын. Өйткені ол бүкіл жер бетінде тұратындардың бәріне тор сияқты келеді. Сондықтан сергек болыңдар да, әрдайым мінажат етіңдер; сонда сендер осының бәрінен қашып құтылуға және Адам Ұлының алдында тұруға лайықты деп табыласыңдар” (Лұқа 21:34–36).»

«Заманның белгілері біздің дүниемізде орындалып жатыр, алайда шіркеулер, жалпы алғанда, қалғып жатқандай бейнеленеді. “Міне, Күйеужігіт келіп қалды; Оны қарсы алуға шығыңдар”,— деген шақыру естілгенде, шамдарында майы жоқ болып шыққан ақымақ қыздардың тәжірибесінен біз ескерту алмаймыз ба? Олар май сатып алуға кеткен кезде, Күйеужігіт дана қыздармен бірге неке тойының асына кіріп кетті де, есік жабылды. Ақымақ қыздар той залына жеткенде, олар күтпеген қарсылыққа ұшырады. Той иесі: “Мен сендерді танымаймын”,— деп жариялады. Олар түннің қара түнегінде, қаңырап бос көшеде сыртта тұрып қалды». Manuscript Releases, 15-том, 229-б.